

Дѣто и да видимъ челоуѣка, че ся труди отъ сѣрдце и отъ души да струва добро, и има любовь отъ чисто сѣрдце, и блажь со-вѣсть, (1 Тим. 1; 5.) можемъ да сме увѣрени че той вече е пріель милость отъ Господа, и ся е оправдалъ чрѣзь Христа. Защото Спаситель-тъ говори: *Както прѣчка-та, (розга-та) не може да даде плодъ отъ себе си, ако не остане на лозѣ-тѣ, така нито вые, ако не останете въ мене. Който прѣбывае въ мене, и азъ въ него, той дава много плодъ; защото безъ мене нищо не можете да сторите.* (Іоан. 15; 4, 5.) *Вые не избрахте мене, но азъ вы избрахъ, и поставихъ вы да идете вые да принесете плодъ.* (Іоан. 15; 16.) *Ные го обычамы, защото той ны обыкна първенъ.* (1 Іоан. 4; 19.) Това ны поучава явно че челоуѣкъ струва добры дѣла само като ся съедини съ Христа. Въ Христово-то училище ся учимъ да събличамы ветхый-тъ челоуѣкъ, и облѣчемъ новый-тъ, (Ефес. 4; 20, 22.) и че въ Иисуса Христа сме създадени за добры дѣла. (Ефес. 2; 10.) Съ тоя начинъ Писаніе-то отдава Христу сичкъ-тѣ славѣ на спасеніе-то ни. Той е началникъ-тъ и съвършителъ-тъ на вѣрѣ-тѣ ни. (Евр. 12; 2.) Той е Алфа и Омега, начало и конецъ, първый и послѣдній. (Откр. 22; 13.) Той трѣбва да е първъ на сичко. (Кол. 1; 18.)

Ако бы реклъ нѣкой, че безмѣрно смеяваме честь-тѣ на нашъ-тъ благочестивъ животъ, като отдаваме сичко-то си спасеніе на Христово-то достоинство, отговарямы, че мы